

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgien) den 6 februari 2020 – Vogel Import Export NV mot Belgische Staat

(Mål C-62/20)

(2020/C 201/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parter i det nationella målet

Klagande: Vogel Import Export NV

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfrågor

- 1) Ska Kombinerade nomenklaturen som återfinns i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 2658/87 ⁽¹⁾ av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan – även mot bakgrund av de olika språkversionerna av tulltaxenummer 4409 och de förklarande anmärkningarna till HS avseende tulltaxenumren 4407 och 4409 – tolkas så, att de varor som är föremål för tvisten i det nationella målet, nämligen hyvlade plankor vars fyra hörn är rundade utefter hela plankans längd, ska anses vara "bearbetade utefter hela längden" och därför ska klassificeras enligt tulltaxenummer 4409 eller kan rundningen av hörnen inte anses som "bearbetade utefter hela längden" och ska varorna följaktligen klassificeras enligt tulltaxenummer 4407?
- 2) Är storleken på rundningen avgörande för klassificeringen enligt tulltaxenummer 4407 eller tulltaxenummer 4409?

⁽¹⁾ Rådets förordning av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13 s. 22.

Överklagande ingett den 5 februari 2020 av Sigrid Dickmanns av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 18 november 2019 i mål T-181/19, Sigrid Dickmanns mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-63/20 P)

(2020/C 201/15)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Sigrid Dickmanns (ombud: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. upphäva det beslut som Europeiska unionens tribunal (sjätte avdelningen) meddelade den 18 november 2019 i mål T-181/19 i dess helhet och återförvisa målet till tribunalen, och
2. förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför en enda grund för sitt överklagande, nämligen felaktig tolkning och tillämpning av artiklarna 90 och 91, särskilt artikel 90.2, i tjänsteföreskrifterna samt allvarligt åsidosättande av klagandens grundläggande rätt till en rättvis rättegång och till god förvaltning.

Enligt klaganden fann tribunalen felaktigt att hennes talan, väckt med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, väcktes för sent. Talan väcktes inom tre månader från det av EUIPO meddelade ett motiverat beslut, dock inte inom tre månader från det tidigare lämnade tysta avslaget på hennes klagomål enligt artikel 90.2 tredje strecksatsen i tjänsteföreskrifterna.

Klaganden vänder sig mot tribunalens tolkning av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, som hon anser strider mot bestämmelsens lydelse. Hon anför att hennes talan inte rörde det tysta avslaget, som avses i artikel 90.2 tredje strecksatsen, utan ett beslut som hon fått kännedom om i den mening som avses i andra strecksatsen, och att den därför kunde tas upp till prövning enligt bestämmelsens lydelse. Klaganden hävdar att det varken framgår av lydelsen av artikel 90.1 tredje meningens eller av artikel 90.2 andra strecksatsen i tjänsteföreskrifterna, eller för den delen av artikel 90.2 tredje strecksatsen, att den andra strecksatsen vid ett tyst avslag inte kan tillämpas eller att tredje strecksatsen ska ges företräde. Hon gör gällande att EUIPO:s uttryckliga avslag inte heller bara var en ren bekräftelse av det redan lämnade tysta avslaget, då EUIPO inte hänvisade till det tysta avslaget. Dessutom kan talan väckas mot de delar som inte är ren bekräftelse, bland annat skälen, av den anledningen att det i de delarna är fråga om ett nytt beslut.

Klaganden gör vidare gällande att tribunalens tolkning strider mot syftet med artikel 90.1 andra och tredje meningarna i tjänsteföreskrifterna och mot syftet att skydda rättssäkerheten. De reglerna har som främsta syfte att skydda sökanden och inte att låta tillsättningsmyndigheten processuellt dra nytta av att den har försummat sina plikter, vilket blir följden enligt tribunalens tolkning. Klaganden anser att den tolkning hon förespråkar klart bättre svarar mot syftet att skydda rättssäkerheten. För det första är den i linje med lydelsen av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna och säger inte exakt motsatsen, vilket är fallet med tribunalens tolkning. För det andra får tribunalens tolkning till följd tidsfristen efter ett uttryckligt, motiverat beslut blir olika beroende på om det har föregåtts av ett tyst beslut eller inte.

Klaganden anför slutligen att tribunalen allvarligt åsidosatt hennes grundläggande rätt till en rättvis rättegång och till god förvaltning. Åsidosättandet av rätten till en rättvis rättegång består bland annat i att tillsättningsmyndigheten kunnat dra nytta av att den försummat sina plikter (skyldigheten att inom fyra månader fatta ett beslut om en begäran enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna) för att godtyckligt korta av den frist som en sökande har för att reagera på de skäl för avslag som tillsättningsmyndigheten underrättat denne om. Enligt klaganden framgår motsatsen av lydelsen i artikel 90.2 andra och tredje meningarna i tjänsteföreskrifterna, och tribunalens tolkning medför en klart förhöjd risk att en sökande förnekas sina anspråk på grund av en försutten frist. Vidare kan en tolkning av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna som är förenlig med de grundläggande rättigheterna endast leda till den slutsats som klaganden förespråkar.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 12 februari
2020 – YL mot Altenrhein Luftfahrt GmbH**

(Mål C-70/20)

(2020/C 201/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Obersten Gerichtshof